

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.291/2023/13.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd1 ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd neve2 ügyvéd

ügyvéd címe2

A per tárgya: készfizető kezességen alapuló igény

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.20.866/2022/18.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 300.000 (háromszázezer) forint + áfa mértékű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A perben nem álló cég1 Korlátolt Felelősségű Társaság (cég1 Kft.) mint Megbízó és a szintén perben nem álló cég2 GmbH mint Megbízott között földgázértékesítési szerződés jött létre (Gázszállítási Szerződés 1.), mellyel összefüggésben a Megbízott a felperest jelölte meg az értékesített földgáz leszállításához és a Megbízónak szállítóvezetési és elosztóvezetési rendszeren való átadása tárgyában felmerülő feladatok elvégzésének teljesítési segédjeként. A felperest terhelő feladatok elvégzése tárgyában az cég1 Kft. mint Megbízó és a felperes mint Megbízott között 2019. december hó 30. napján közvetlen szerződéskötésre került sor, közreműködői szolgáltatási szerződés címmel (továbbiakban: Alapszerződés 1.). A szerződés 2020. január 1-jén 6 órájától 2020. október 1-jén 6 óráig határozott időtartamra jött létre, mely a 2020/2021 gázévre (naptári év október 1-jén reggel 6 órától a következő naptári év november 1-jén reggel 6 óráig tartó időszak) automatikusan meghosszabbodott. Az Alapszerződés 1. részes felei – az cég1 Kft. mint Megbízó és a felperes mint Megbízott – 2021. október hónapra átmeneti külön megállapodást kötöttek a Megbízó által igényelt „település VIP UA HU” kapacitás tárgyában, melynek ellenértéke címén az cég1 Kft. megbízásából az cég3 Zrt. 12.579.342 forintot és 13.730.502 forintot fizetett ki. Ezt követően 2021. szeptember hó 30. napján került sor az Alapszerződés 1.-ben részes felek között a 2021/2022. gázévre – azaz 2021. október hó 1. és 2022. november hó 1. közötti időtartamra – vonatkozó szerződéskötésre, mely során a korábbi szerződést a Megbízó igényeinek megváltozása miatt néhány pontban megváltoztatták.

A perben nem álló cég4 Kft. mint Megbízó és a szintén perben nem álló cég2 GmbH mint Megbízott között is földgázértékesítési szerződés jött létre (Gázszállítási Szerződés 2.), mellyel összefüggésben is a Megbízott a felperest jelölte teljesítési segédnek. E szerződéssel kapcsolatban 2019. december 30. napján az cég4 Kft. és a felperes között az Alapszerződés 1-gyel azonos módon szintén közreműködési szolgáltatási szerződés jött létre (Alapszerződés 2.), amely a 2021/2022. gázévre automatikusan meghosszabbodott. A felperes ezen szerződéseken túlmenően az cég2 Kft.-vel is kötött közreműködői szolgáltatási szerződést.

A felperes mint teljesítési segéd és az alperes mint kezes (aki saját személyében az cég1 Kft. többségi befolyással rendelkező tulajdonosa és ügyvezetője) 2021. október 4. napján készfizető kezességi szerződést kötött a már ismertetett közreműködői szolgáltatási szerződések (együttesen Alapszerződések) alapján a kötelezettek (cég1 Kft., cég4 Kft., cég2 GmbH) felperes felé fennálló tartozása tárgyában a szerződésben meghatározott tartalommal.

A felperes a 2021. szeptember 30. napján kelt – a 2021. október 1. és 2022. november 1. közötti időtartamra vonatkozó közreműködési szolgáltatási szerződést 2021. október 18-án egyoldalúan, azonnali hatállyal felmondta, majd a 2021. november hó 26. napján kelt – és az alperes által 2021. december hó 1. napján átvett – levelében 79.803.397 forint és 24.954 euro megfizetésére szólította fel az alperest. Időközben az cég2 GmbH teljes egészében, az cég4 Kft. 1.568.096 forint erejéig rendezte az Alapszerződések alapján fennálló és a készfizető kezességi szerződés 1. számú mellékletében megállapított tartozását, melyre tekintettel az Alapszerződések alapján a kötelezettek felé fennálló felperesi követelés összege 79.803.397 forintra csökkent.

[2] A felperes keresetében ezen összeg és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérelmét a Polgári Törvénykönyvről szól 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:416. §, 6:418. §, 6: 419. §, 6:422. §-ára alapította.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte, vitatva a kezesi felelősség által biztosított követelés fennállását, továbbá annak összszerszerűségét is.

Ellenkérelmében az alábbiakra hivatkozott:

A készfizető kezességi szerződést a felek „arra az esetre tartották szükségesnek, amennyiben a szerződő felek jogviszonya még legalább 1 évig fennáll”, de ez az elvárásuk a szerződés azonnali hatályú felmondása következtében megghiúsult;

az cég1 Kft. 12.579.342 forint és 13.730.502 forint összegben előre fizetett a felperesi teljesítésért, mely meghaladta a felperesi teljesítést, ezért a felperes vállalta a túlfizetés „átkönyvelését”;

a felperes nem számolt el az cég5 Zrt. óvadék számlájától átvezetett 40.219.742 forinttal;

az cég1 cégcsoport tagjai által engedményezési szerződés alapján a felperes részére történő meg nem határozott összegű kifizetésekre;

az cég1 Kft. tartozását csökkenteni kell 32.260.255 forinttal mint „biztosítékként adott letét” összegével;

az cég1 Kft. 44.725.942 forint tartozást tart nyilván – amit a felperes nem kifogásolt meg –, így legfeljebb ezen összeg lehet az alperesi készfizető kezességével biztosított, felperes felé fennálló követelése;

a felperes „5-6 db kisebb összegű felperesi számlát” nem fogadott be;

a felperes jogellenesen nem járult hozzá, hogy az cég1 Kft.-vel egymás felé fennálló kötelezettségeik beszámítással, békés úton rendezésre kerüljenek;

kifogásolta a felperes azonnali hatályú felmondást követő eljárását, állítása szerint a felperes szerződésszegést követett el azzal, hogy az cég1 Kft. felhívása ellenére már a 2021. október hó 19-i gáznpra sem szállított gázt.

[3] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 79.803.397 forintot és ennek kamatait, valamint 2.490.000 forint perköltséget. Indokolása szerint a felek egyező tényelődásából megállapítható, hogy a felperes készfizető kezességvállaláson alapuló igényét az arra nyitva

álló határidőben és azon követelésre érvényesítette, mellyel összefüggésben készfizető kezesi kötelezettség terhelte. Megállapította azt is, hogy a perbehívott a perbehívást nem fogadta el.

Az alperes kifogásait megalapozatlannak találta az alábbiak szerint:

A készfizető kezesi szerződés nem tartalmaz utalást arra a körülményre, miszerint a készfizető kezességvállalást a felek arra az esetre tartották „szükségesnek”, amennyiben a szerződés legalább még egy évig fennáll. Az, hogy az alperes a szerződés még minimum egy éves fennállásában bízva kötött kezesi szerződést olyan titkos fenntartásnak vagy rejtett indoknak minősül, amely a szerződés érvényességét nem érinti [Ptk. 6:92. § (1) bekezdés]. A szerződésen alapuló igényérvényesítés „tisztességtelensége” önmagában nem érinti a szerződés érvényességét, ez a szerződés jóerkölcsbe ütközése esetén merülhet fel, melyre az alperes nem hivatkozott.

A készfizető kezességi megállapodás mellékletét képező, a biztosított kötelezettségeket listázó felsorolás értelmében a készfizető kezességvállalás a 2021. július 1. és 2021. szeptember 30. közötti teljesítések ellenértékének minősülő fizetési kötelezettségekre vonatkozik, így azt ezt követő 2021. október havi teljesítés ellenértékéként az cég3 Zrt. által megfizetett összeg nem csökkentheti a korábbi időszak teljesítésein alapuló követelést.

Az alperes további kifogásaival összefüggésben túlnyomó részben arra hivatkozott, hogy a felperesnek is vannak az cég1 Kft. és az cég4 Kft. felé fennálló tartozásai, melyeknek a perbeli követelésbe történő beszámításának van helye. E körben az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a Ptk. 6:49. § (1), illetve a 6:417. § (2) bekezdése alapján az alperes mint készfizető kezese a felperes mint jogosult követelésébe beszámíthatja a kötelezettek (cég1 Kft. és cég4 Kft.) felperes felé fennálló ellenköveteléseit, azonban a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 209. §-a szerinti 210. §-ában írt rendelkezés alapján benyújtott „beszámítást tartalmazó irat”-ot az alperes nem terjesztett elő, így a perben nincs helye a kötelezetteknek a jogosult felé fennálló követeléseibe történő beszámításnak.

Az alperes a konkrét adatokat nem tartalmazó engedményezési szerződéssel kapcsolatban csupán általánosságban tett hivatkozást, ezen tényelődás oly mértékben hiányos, ami kizárja annak bármilyen perbeli relevanciáját. A 32.260.255 forint összegű „biztosítékként adott letét” összegével való elszámolás ténybeli és jogi tartalmáról az alperes további előadást nem tett.

Az alperes az cég1 Kft. részére küldött egyenlegközlőre hivatkozva állította, hogy legfeljebb 44.725.942 forint tartozása áll fenn. E körben az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a kötelezett saját számviteli nyilvántartásából származó egyenlegközlő önmagában nem alkalmas a jogosult felé fennálló tartozás összegének bizonyítására, erre csak a tartozás összegének az egyenlegközlő alapját képező ügyletek alapján elvégzett számításlevezetés lenne megfelelő, melyet az alperes nem kísérelt meg. A további „5-6 db kisebb összegű felperesi számla” befogadás elutasításával kapcsolatos kérelem szintén ténybeli és jogi hiányosságai miatt értékelésre alkalmatlan. A felperes azonnali hatályú felmondását követő eljárásának (a gázszállítást azonnali leállításának) jelen perben pedig nincs relevanciája.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyet két alkalommal kiegészített. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését indítványozta. Kérte továbbá a felperest perköltségben marasztalni az IM rendelet alapján, áfával növelt összegben.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását az alábbi indokok alapján kérte:

A tényállást fellebbezése III. pontjában írtak szerint kérte kiegészíteni a 2021. október hónapra megkötött külön megállapodást kiegészítő, az cég1 Kft. közreműködői szolgáltatási szerződéssel és annak létrejöttével kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy a felperes és a perbehívott, valamint az Alapszerződések más résztvevői a további ingatlan és kezesi biztosítékok adását – a megállapodásuk értelmében – csak arra az esetre tartották szükségesnek, amennyiben a szerződő felek között éves jogviszony keletkezik, mely feltétel nem teljesült. E magatartás, valamint a szerződés önkényes felmondása okán a kezesi felelősség érvényesítése jelen perben tisztességtelen. A csatolt közreműködési szerződés 13. pontjában részletezett biztosítéki szerződések aláírása 2021. október 22-ére kerültek egyeztetésre a felperessel, azonban a felperes 2021. október 18-án azonnali hatállyal a szerződést felmondta annak ellenére, hogy a jogi képviselőjén keresztül maga idézte elő a késedelmet, melyre a felmondását alapította. Megítélése szerint a felperes felmondása megszüntette az ő kezesi felelősségét, mielőtt az valóban megnyílt volna.

A felperes felmondásával egyező napon az az cég1 Kft. figyelemfelhívással élt, megjelölve részéről az október hónapra történt felperes által elismert teljesítéseket, melyben kérte e hónapra a külön megállapodás alapján történő szolgáltatás fenntartását, azonban a felperes a 2021. október 19-ei gáznapi már nem kötötte le az cég1 Kft. ellátásához szükséges szállítóvezetési kapacitásokat, megtagadta a gáznapi mennyiségek átvételét. E magatartás súlyosan szerződésszegő. A felperesi elszámolás helyességét vitató ellenkérelmét tévesen minősítette az elsőfokú bíróság „általános hivatkozásként”. E körben utalt az cég3 Zrt. általi teljesítésekre, valamint a 2019. december 31-én aláírt kötelezettségvállaló nyilatkozatra, miszerint a felperes még nem számolt el 40.219.742 forinttal, mely az cég5 Zrt.-nél vezetett cég1 Kft. óvadék számláról lett átvezetve a felperes folyószámlájára. Hivatkozott a 2022. május 25-ei egyenlegközlőben megjelölt biztosítékok mértékére is. Kifogásolta, hogy nem került tisztázásra a kezesi kötelezettség beálltanak előfeltétele, a kötelezettek részéről jogszerűen fennálló tartozásról való tájékoztatása. Álláspontja szerint az ítélet rendelkező része a Ptk. 6:418. § és 6:422. § (1) bekezdése kógens rendelkezésébe ütközik, a felperesi követelés idő előtti, igényállapotba sem került, melyre tekintettel a kereset elutasítandó.

[5] Az alperes az ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelmét az alábbiakkal indokolta:

Az ítélet csupán annyit rögzített, hogy perbe hívta az az cég1 Kft.-t, azonban arról nem adott számot, hogy a perbehívott értesítését a Pp. 41. § és 45. §-ában foglalt feltételek fennállására vonatkozó nyilatkozattételre a Pp. 42. §-a szerinti tartalommal miért mellőzte, így nem tett eleget a Pp. 346. § (6) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségnek. A perbehívott részére megküldött perbehívást tartalmazó iratot a perbehívott átvette. Sérelmezte, hogy a törvényszék kérelme ellenére a perbehívottnak a perbe történő belépés lehetőségére vonatkozó felhívását mellőzte, ugyanis a perbehívott számára a perfelvételi tárgyalások jegyzőkönyveiből derülhetett volna ki, hogy a perben hozott ítélet anyagi jogerő hatása jogszabály alapján a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed-e. Az elsőfokú bíróság eljárása nem felelt meg a Pp. 43. § (3) bekezdésében írtaknak, a perfelvétel lezárására az e kérdésben való döntés hiányában került sor, így e körben jogorvoslati joga is elvonásra került. A perbehívott társaság 2023. március 22-ei kezdőnappal felszámolásra került, míg az cég4 Kft. 2022. szeptember 6. napjától kezdődően szintén felszámolás alatt áll.

Kiemelte, hogy „beszámítást tartalmazó iratot” nem tudott előterjeszteni, mivel nem volt birtokában azoknak az iratoknak, adatoknak, melyek ehhez szükségesek. Ő a kötelezett társaságoktól elkülönült személy, aki kizárólag tájékoztatást jogosult kérni. Az cég1 Kft. és az

cég4 Kft. mint kötelezettek beszámítási nyilatkozatukat peren kívül, az anyagi jog szabályai szerint tették meg, amely kizárja, hogy ő azt külön, a jelen per során beszámítást tartalmazó iratban is előadja. Utalt Ptk. 6:49. § (1) bekezdésére, valamint a BH2015. 10. 281. számú eseti döntésre. Álláspontja szerint ugyanazon teljesítés nem valósulhat meg beszámítást tartalmazó irat formájában, amennyiben az a Ptk. 6:49. §-a szerint ténylegesen már megtörtént. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott az anyagi jogi pervezetés körében tájékoztatást, hogy igényét beszámítást tartalmazó irat formájában volna köteles érvényesíteni. Mindezekre tekintettel a beszámítást tartalmazó irat előterjesztésében akadályoztatva volt, továbbá az cég4 Kft. esetében az jogszabályba [a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 34. § (2) bekezdés] is ütközött volna.

Az alperes álláspontja szerint vizsgálni kell a kötelezettséget, melyre tekintettel a kezesség fennáll. E körben hivatkozott a Ptk. 6:417. § (2) bekezdésében foglaltakra, így a kötelezettek által peren kívül tett beszámítást gyakorló nyilatkozat vizsgálata nem lett volna mellőzhető.

Előadta, hogy a kezesi szerződés 1.7., 1.8. és 1.10. pontjában írt kötelezettségének a felperes nem tett eleget, ugyanis nem értesítette késedelem nélkül arról, hogy a kötelezett késedelembe esett. Előadta, hogy a per megindítását felszólítás sem előzte meg. Mindez az ő fizetési késedelmét kizárja, a felperes keresetösségi joga vele szemben nem nyílt meg.

Kiemelte, hogy mind az cég1 Kft., mind az cég4 Kft. felszámolási eljárása folyamatban van. A Pf.7. számú beadványához csatolta az cég1 Kft. felszámolójának tájékoztatóját arról, hogy a felperes a 180 napos jogvesztő határidőn belül nem jelentett be követelést, a Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatalának kimutatása alapján pedig nyilvántartásba vételi díjat sem fizetett; míg az cég4 Kft. tekintetében erre nincs adat. Bejelentés hiányában pedig a felperesi követelés e Kft.-kkel szemben nem érvényesíthető, így vele mint kezessel szemben sem terjeszthető elő igény. A határidők múlására tekintettel a kereseti kérelem kapcsán a Cstv. 37. § (3) bekezdés szerinti jogvesztés következett be; a készfizető kezes felelőssége a Ptk. 6:417. §-a értelmében pedig a kötelezettekéhez igazodik, mely a kezesi felelősség megszűnését is eredményezi a kezesség járulékos jellegéből adódóan. Utalt az időközben hatályon kívül helyezett Legfelsőbb Bíróság 1/2010. PJE jogegységi határozatának általános indokolására és VI. pontjára. A jogvesztésre tekintettel e felperesi mulasztás szintén mentesíti őt a kezesi felelőssége alól, mivel a felperes a kezesség járulékos jellegéből adódó jogmegóvási kötelezettségét elmulasztotta. Hivatkozott a BH2022.1.13. számú eseti döntésre, miszerint a jogvesztő határidő eltelte magát a követelést szünteti meg. Felhívta a BH2012.2.73. számú eseti döntést is.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte az alperes perköltségben történő marasztalása mellett. Perköltségét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogi képviselőjével létrejött megbízási szerződésben meghatározott ügyvédi munkadíjban, azaz óránként 30.000 forintban kérte elszámolni azzal, hogy a jogi képviselő áfa fizetésre köteles. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a tényállást, helytállóan értékelte a felek előadását és a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

Elismerte, hogy az cég3 Zrt.-től és az cég1 Kft.-től származó előrefizetések megtörténtek, azonban ezek célja nem a már lejárt tartozásokba való beszámítás, hanem az előre esedékes jövő havi szállításra vonatkozó kapacitások lekötése volt.

Megítélése szerint az cég5 Zrt. óvadékszámjáról átvezetett 40.219.742 forint, az általa elkülönítve őrzött biztosíték nem minősül lejárt felperesi tartozásnak és az sem nyert igazolást, hogy ezt az összeget neki vissza kellene fizetni bármely nevezett társaság részére.

A 44.725.942 forint nyilvántartott tartozással kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy a felperesi fizetési kötelezettség fennállása tárgyában a felperes és az cég1 Kft. között peres eljárás volt folyamatban, mindez önmagában zárja ki, hogy az alperes által megnevezett biztosítéki összegek beszámíthatók legyenek a kezesség tárgyát képező meghatározott összegű pénzkövetelésbe.

Öt-hat darab kisebb összegű felperesi számlát nem fogadott be, illetve jogellenesen nem járult hozzá az cég1 Kft.-vel egymás felé fennálló kötelezettségei beszámítása békés úton történő rendezéséhez. E körben a felperes ellenkérelmében előadta, hogy e társaság beszámítási nyilatkozatai érvénytelenek voltak. A beszámítás konjunktív feltételeit az alperes és az cég1 Kft. igazolni nem tudta. Az cég1 Kft. 2022. október 25. napján kelt beszámítási nyilatkozatában a felperessel szembeni kárigényt nevesített, a felperesi károkozást, valamint erre alapított kárigényt teljes mértékben vitatja tény- és jogalapját tekintve. E kárösszegek ténylegessége, fennállása és összecszerúsége nem tartozik a jelen jogvita tárgykörébe. A vélelmezett károkozás a kezességi szerződéssel nem érintett jogalaphoz ered, eltérő felek közötti jogvita tárgya, így jelen perben nem bírálható el alperesi kifogásként sem.

Az alperes sérelmezte az azonnali hatályú felmondást követő eljárást. A felperes előadta, hogy a kezesi szerződés megkötésére az adott okot, hogy a kötelezettek az ő teljesítése ellenére nem tettek eleget fizetési kötelezettségüknek. Ebből következik, hogy a kezességi szerződés megkötését követően a felperes és a kötelezettek közötti bármilyen jogviszony megszűnése, megszüntetése nem érinti a kezességi szerződésben rögzített fennálló tartozások érvényességét, így az alperes fizetési kötelezettségét sem.

A felperes az alperesnek az cég1 Kft.-vel szembeni igény bírósági úton történő érvényesítésének jogvesztés miatti kizártságára alapított anyagi kifogásával kapcsolatban hangsúlyozta az 1/2010. Polgári Jogegységi Határozatban foglaltakat, miszerint a kezes nem hivatkozhat a főkötelezettel szemben annak folytán bekövetkezett jogvesztésre, hogy a jogosult a követelését a főkötelezettel szemben indult felszámolási eljárásban határidőn belül nem érvényesítette. A felszámolási eljárásban bekövetkező jogvesztés az ezt megelőzően indított perben a készfizető kezest a teljesítés alól nem mentesíti (így a perbeli esetben sem), mert a jogvesztést saját szerződésszerű magatartásával (a jogosult követelésének teljesítésével) elháríthatta volna. Figyelemmel a Kúria precedens értékű Pfv.V.21.638/2017/5. számú határozatában foglaltakra, továbbá arra, hogy a jelen eset körülményeire tekintettel a Ptk. szabályozása tartalmában nem tér el a régi Ptk. 276. § (2) bekezdésében írtaktól, az 1/2010. PJE határozat érdemben mégis hivatkozható és megfelelő iránymutatásul szolgál a jelen jogvita elbírálása körében. Kiemelte, hogy az alperes a bizonyítottan befolyása alatt álló cég1 Kft.-vel szemben bármikor önállóan igényt érvényesíthetett volna. Az ő terhére értékelendő, hogy nem lépett fel hitelezőként az cég1 Kft. elleni felszámolási eljárásban.

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla előrebocsátja, hogy a Pf.8. számú végzésével elutasította az cég4 Kft.-vel szembeni követelés bírósági úton történő érvényesítésének jogvesztés miatti kizártságára alapított [Ptk. 6:417. § (3) bekezdés, Cstv. 37. § (3) bekezdés], továbbá a főkötelezettek teljesítésének elmaradása miatti időelőttiségre [Ptk. 6:418. és 6:422. § (1)

bekezdés] alapított anyagi jogi kifogásait. Elutasította a 13. számú végzésével az alperes azon anyagi jogi kifogására kiterjedő ellenkérelem-változtatását is, miszerint a felperes cég1 Kft.-vel szemben fennálló követelése beszámítás következtében részben megszűnt [Pp. 7. § (1) Pp. 373. §]. Ezért e kérdések vizsgálatát mellőzte.

[9] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen állapította meg a tényállást, annak a fellebbezésben írtakkal történő kiegészítése nem szükséges.

[10] Az alperes a fellebbezésben előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét követően az cég1 Kft. felszámolás alá került, a felperes pedig ezen eljárásban a rendelkezésre álló 180 napos határidőn belül az alapszerződésekkel kapcsolatos igényét nem jelentette be, ezért a felperes mulasztása mentesíti őt a kezesi felelőssége alól, mivel a felperes a kezesség járulékos jellegéből [Ptk. 6:417. § (1) bekezdés] adódó jogmegóvási kötelezettségét elmulasztotta.

A Kúria – az 1/2014. PJE jogegységi határozat V.1.a) pontja szerint a Ptk. eltérő rendelkezése miatt – nem tartotta irányadónak az 1/2010. PJE határozatot, így az csak az r.Ptk. alapján elbíráható ügyekben alkalmazandó.

Az alperes a perbeli szerződésben készfízető kezesi kötelezettséget vállalt a mellékletbe foglalt tartozások megfizetéséért; az időközbeni teljesítésekre figyelemmel az alperes a keresetben írt összegű tartozás megfizetésére köteles. A készfízető kezességre tekintettel nem szükséges, hogy a felperes követelését először a kötelezetten hajtsa be, a felperes szabadon választhat, hogy az adóstól, a kezestől vagy mindkettőtől kéri a tartozás megfizetését, illetve mely személy ellen indítja meg a peres eljárást. A Ptk. 6:29. § (1) bekezdése szerint egyetemleges a kötelezettség abban az esetben is, ha többen úgy tartoznak egy osztható szolgáltatással, hogy a jogosult bármelyiküktől követelheti a teljesítést. A (2) bekezdés kimondja, hogy egyetemleges kötelezettség esetén minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik, de ha bármelyikük teljesít a jogosulttal szemben a teljesített rész erejéig a többiek kötelezettsége is megszűnik. Ezért nincs jelentősége annak, hogy a kezes ellen indított perben az elsőfokú ítélet meghozatalát követően az adós felszámolás alá kerül és ezen eljárásban a felperes törvényi határidőn belül követelését nem jelentette be. A felperes az alperest a tartozás megfizetésére már a peres eljárás megindítása előtt felszólította, azonban a fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Az esetleges teljesítést követően az alperes – aki az adós cég6 többségi befolyással rendelkező tulajdonosa és ügyvezetője volt már a készfízető kezességi szerződés megkötésének időpontjában és azt követően is – érvényesíthette volna igényét az cég1 Kft.-vel szemben, továbbá a jogerős marasztaló ítéletet követően az igényét a felszámolási eljárásban is bejelentheti [Cstv. 37. § (2) bekezdés].

Tekintettel arra, hogy az alperes felszólítás ellenére nem teljesített, így a Ptk. 1:4. § (2) bekezdése alapján előnyök szerzése végett erre nem hivatkozhat, ezért nem helytálló az az álláspontja, hogy a perbeli esetben a Ptk. 6:417. § (1) bekezdése alapján mentesülne a készfízető kezességi szerződés alapján fennálló fizetési kötelezettsége alól azon okból, hogy az adós ellen indult felszámolási eljárásban a törvényes határidőn belül a felperes a követelését nem jelentette be.

[11] Az ítéltábla álláspontja szerint annak ellenére, hogy a Kúria az 1/2014. PJE határozatában nem tartotta irányadónak a Ptk. hatályba lépését követően az 1/2010. PJE határozatot, az abban foglaltak a perbeli esetben mégis alkalmazhatók, ugyanis a Cstv. 37. § (3) bekezdésének szövege a Ptk. hatálybalépése óta nem változott, továbbá az r.Ptk. és a Ptk. szabályozása között a jelen perben releváns szabályokban lényeges eltérés nincs.

[12] Az alperesnek a fellebbezésbe foglalt anyagi jogi normákkal kapcsolatos ellenkérelem-változtatása elutasításra került, így azok vizsgálatát az ítéltábla mellőzte, ezért a fentieket meghaladóan csupán az elsőfokú eljárásban előadott kifogások tekintetében foglalt állást. E körben teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtett érvekkel, azt megismételni nem kívánja. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel csupán kiemeli, hogy az alperes a Pp. szerinti beszámítási kifogás iránti iratot nem terjesztett elő, arra nézve pedig csupán előadást tett, hogy az adós a felperes felé beszámítással élt; nem jelölte meg, hogy a keresetben írt tartozást milyen összeggel kívánja csökkenteni. Nem osztotta az ítéltábla az alperes azon álláspontját sem, hogy nem volt abban a helyzetben, hogy beszámítás iránti igényét érvényesítse, mivel nem rendelkezett az ahhoz szükséges iratokkal. Az alperes többségi befolyással bíró tagja, ügyvezetője volt az cég1 Kft.-nek, így a szükséges adatok birtokába kerülhetett. Az elsőfokú eljárásban nem tett azzal kapcsolatos jogállítást, hogy az adós beszámítása következtében a felperes perben érvényesített követelése akár részben is megszűnt, ennek pótlására pedig a másodfokú eljárásban már nem volt lehetőség.

[13] Az alperes másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte, mivel az elsőfokú bíróság a perbehívással kapcsolatos jogszabályi kötelezettségének nem tett eleget és e körben indokolási kötelezettségét is megsértette.

Az alperes fellebbezésében a beavatkozással kapcsolatos eljárás szabályaira [Pp. 41-43. §] hivatkozott, azonban szem elől tévesztette, hogy törvényi határidőn belül a Pp. 45. §-a szerinti perbehívást jelentett be. Az alperes e rendelkezésnek megfelelően írásban értesítette a perbehívottat, a perbehívott a felhívást átvette, mindezt az alperes az elsőfokú eljárásban igazolta. A perbehívott a felhívás kézhezvételétől számított 30 napon belül a perbehívás elfogadásáról a bíróság felé nyilatkozatot nem tett, ennek hiányában pedig azt úgy kellett tekinteni, hogy a perbehívást nem fogadta el. Az elsőfokú bíróságnak e körben csupán annyi teendője volt, hogy a perfelvételt nem zárhatta le mindaddig, amíg az alperes által igazolt közlést követő harminc nap el nem telik. Az elsőfokú bíróságnak – mivel a perbehívott a perbehívást nem fogadta el – nem állt módjában a jegyzőkönyvek kézbesítése a perben nem álló perbehívott fél részére, erre a Pp. vonatkozó rendelkezései nem adnak lehetőséget, továbbá e jegyzőkönyvek olyan hivatali titoknak minősülnek, melyek magántitkot is tartalmazhatnak, ezen okiratoknak a perben nem álló személy részére történő kiadása szintén törvénybe ütközne.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, ugyanis indokolása tartalmazta, hogy az cég1 Kft. nem fogadta el a perbehívást. Mindezekre figyelemmel eljárási szabálysértés hiányában nem volt helye a Pp. 381. §-a alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének.

[14] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 82. §-a alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, melyet az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján határozott meg.

Budapest, 2023. december 5.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó s.k.
bíró